

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.6.2014
COM(2014) 334 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**m vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet
vedrørende inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for
perioderne fra 1995/96 til 2001/02**

(i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet vedrørende inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

(i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

Kommissionen forelægger denne vurderingsrapport i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF af 16. juli 2003 om foreneligheden mellem en støtte, som Den Italienske Republik agter at yde sine mælkeproducenter, og fællesmarkedet (i det følgende benævnt "beslutningen"). De kompetente italienske myndigheder skal i henhold til denne beslutning årligt aflægge rapport til Rådet og Kommissionen om de fremskridt, som de har gjort med at inddrive de beløb, som producenterne skylder i tillægsafgift for perioden 1995/96 til 2001/02. Nærværende rapport indeholder Kommissionens vurdering af de fremskridt, som de italienske myndigheder har meddelt for året 2012, hvad angår inddrivelsen af tillægsafgiften for både de perioder, der er omfattet af Rådets beslutning, og de perioder, der ikke er omfattet heraf.

I henhold artikel 1 i Rådets beslutning betragtes den støtte, som Den Italienske Republik agter at yde mælkeproducenterne ved at træde ind og betale Den Europæiske Unions Budget det beløb, som producenterne skylder Den Europæiske Union i tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter for perioden fra 1995/96 til 2001/02, og ved at tillade disse producenter at tilbagebetale deres gæld ved hjælp af betalingshenstand uden renter over et antal år, undtagelsesvis som forenelig med det indre marked, på betingelse af:

- at producenterne tilbagebetaler gælden fuldt ud i lige store årlige rater, og
- at tilbagebetalingsperioden ikke overstiger 14 år fra den 1. januar 2004.

I henhold til artikel 2 i Rådets beslutning er ydelsen af støtten betinget af, at Italien meddeler Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), i dag Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) den samlede tillægsafgift for den pågældende periode, og at Italien i tre lige store årlige rater trækker den udestående gæld fra de udgifter, som EUGFL har finansieret for henholdsvis november 2003, november 2004 og november 2005. Italien har ved brev af 26. august 2003 behørigt meddelt beløbet for den samlede tillægsafgift for den pågældende periode. Den udestående gæld er behørigt fratrasket de udgifter, som EUGFL har finansieret for november 2003, november 2004 og november 2005.

Efter artikel 3 i Rådets beslutning skal de kompetente italienske myndigheder årligt aflægge rapport til Rådet og Kommissionen om de fremskridt, som de har gjort med at inddrive de beløb, som producenterne skylder i tillægsafgift til finansiering af markedsføringskampagner for perioderne fra 1995/96 til 2001/02.

De italienske myndigheder har i henhold til nævnte bestemmelse forelagt Kommissionen deres niende rapport ved brev af 28. oktober 2013 fra AGEA Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura vedrørende betalingen af afdraget for 2012.

Betaling af afgifter efter afdragsordningen

Rådets beslutning om at træde ind og betale EU's budget den tillægsafgift, som mælkeproducenterne skylder, vedrørte 25 123 afgiftspligtige producenter i 2005, hvor Rådet udsendte sin første rapport. Tallet er faldet til 22 249 i 2012.

Af det samlede antal producenter, der nu skylder afgift for de syv perioder, som rådsbeslutningen vedrører, har 15 431 valgt at betale efter afdragsordningen af 2003. De 15 431 producenter, som havde valgt afdragsordningen, skyldte omkring 345 mio. EUR i 2004, inden første afdrag blev betalt, hvilket svarer til ca. en fjerdedel af det samlede beløb for udestående tillægsafgift på producentniveau. Det ser derfor ud til, at et flertal af de producenter, der var ansvarlige for de mindre, individuelle leveringsoverskridelser, valgte at tilslutte sig afdragsordningen. De producenter, der var ansvarlige for større, individuelle leveringsoverskridelser (ca. 8 000 producenter, som har fået opgjort en afgiftsgæld på omkring 1 mia. EUR for de syv produktionsår), har derimod foretrukket ikke at indgå i afdragsordningen. Det skal dog bemærkes, at de italienske myndigheder i 2011 modtog 53 nye ansøgninger om afdragsbetalinger svarende til rundt regnet 1,2 mio. EUR. Tilsvarende blev der i 2012 indsendt 255 nye ansøgninger om at blive omfattet af ordningen, hvilket andrager i alt ca. 13 mio. EUR.

Det niende afdrag på i alt 25 812 027,25 EUR skulle betales af 11 430 producenter inden den 31. december 2012. Ifølge de italienske myndigheders undersøgelser har 11 145 producenter tilsammen betalt 25 025 344,42 EUR i 2012. Det vil sige, at 98 % af producenterne har indbetalt 96,9 % af afgifterne rettidigt i forbindelse med det niende afdrag. I forbindelse med første, andet, tredje, fjerde, femte, sjette og syvende afdrag blev henholdsvis 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 %, 90,5 % af de skyldige beløb betalt rettidigt. I forbindelse med de ni første afdrag blev der således indbetalt omkring 238,4 mio. EUR i alt (ca. 97 % af den samlede skyldige afgift i form af afdrag).

Selv om disse procentsatser afgjort tyder på, at de deltagende producenter ønsker at opfylde deres forpligtelser, mener Kommissionen, at opfølgningen på de sager, hvor betalingerne ikke er registreret inden fristens udløb, er en vigtig indikator for, i hvilket omfang de italienske myndigheder bestræber sig på at sørge for, at ordningens betingelser overholdes, og at hele den skyldige afgift i sidste ende inddrives.

Med hensyn til det niende afdrag er der ikke registreret betalinger på 786 682,83 EUR for de resterende 285 producenter.

For den ottende afdragsperiode havde 143 producenter endnu ikke indbetalt afdrag svarende til 419 638,26 EUR ved udgangen af 2011. Ifølge oplysningerne fra de italienske myndigheder underrettede de centrale myndigheder de relevante regionale myndigheder om alle disse sager med henblik på inddrivelse af hele det skyldige beløb (inkl. renter) uden om afdragsordningen. Af de 143 producenter, der i første omgang antoges ikke at have betalt, viste det sig senere, at 106 af dem rent faktisk havde betalt. Derimod mistede de 37 producenter, som rent faktisk ikke havde betalt det ottende afdrag, muligheden for at deltage i afdragsordningen, og der blev indledt tvangsinddrivelsesprocedurer mod dem.

Landbrugsbedrifter, som har fået frataget muligheden for deltagelse i afdragsordningen

En producents manglende betaling af et års afdrag indebærer endvidere, at den pågældende udelukkes fra afdragsordningen, og producenterne risikerer, at hele det skyldige restbeløb inddrives med renters rente.

I ni år fra begyndelsen af afdragsordningen har i alt 498 bedrifter fået frataget retten til at betale i afdrag for en samlet gæld fordelt på afdrag af 18 531 964,41 EUR, hvoraf 4 543 929,20 EUR er blevet betalt i afdrag, før retten blev frataget.

2 822 001,34 EUR blev inddrevet efterfølgende, hvilket betyder, at den samlede resterende gæld er 11 118 742,39 EUR og vedrører 192 bedrifter.

Tallene viser, at den omhu, som de italienske myndigheder har udvist vedrørende opkrævningen af afgiften hos de producenter, der er blevet udelukket fra afdragsordningen på grund af manglende betalinger af afdrag, langt fra er tilfredsstillende. Derudover har mælkeproducenterne været nødt til at opgive deres sager for de italienske domstole for at være berettiget til at deltage i afdragsordningen. Manglen på inddrivelse lader altså ikke til at skyldes, at retssagerne i nogle tilfælde varer længe, men nærmere de italienske myndigheders manglende evne til effektivt at inddrive beløbene.

Udskydelse af betalingen med seks måneder og konsekvenserne heraf for så vidt angår statsstøtte

I henhold til artikel 2, stk. 12k, i det italienske lovdekret nr. 225 af 29. december 2010, efter ændring af lov nr. 10 af 26. februar 2011, tillod Italien henstand med betalingen af det skyldige afdrag for 2010, der i princippet forfaldt den 31. december 2010, til 30. juni 2011 december 2010 i overensstemmelse med afdragsordningen af 2003, der blev vedtaget ved Rådets beslutning 2003/530/EF.

Ved afgørelse C(2013) 4046 final af 17. juli 2013 erklærede Kommissionen, at henstanden med betalingen af afgiftsraterne på mælk, der forfaldt den 31. december 2010, udgjorde statsstøtte, der var uforenelig med det indre marked. Desuden medførte støtten en tilsidesættelse af de betingelser, der er fastlagt i Rådets beslutning 2003/530/EF, og har i sig selv skabt ny statsstøtte til fordel for modtagerne, som er ulovlig efter artikel 1, litra f), i forordning (EF) nr. 659/1999, og som ligeledes er uforenelig med det indre marked.

Kommissionen pålagde Italien at tilbagesøge den uforenelige støtte med renters rente fra modtagerne af henstanden.

Italien har taget de administrative skridt, som er nødvendige for at tilbagesøge støtten. Italien har dog indbragt Kommissionens afgørelse for Retten (sag T-527/13). Sagen verserer stadig.

Skyldig tillægsafgift for perioden 2002/03

For perioden fra 1995 til 2002 betalte Italien i medfør af Rådets beslutning 2003/530/EF til EU's budget tillægsafgiften i producenternes sted.

Siden 2004 har medlemsstaterne betalt tillægsafgiften direkte til EU's budget i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003.

Derimod er perioden 2002/03 hverken omfattet af rådsbeslutningen eller af den nye ordning, der blev indført i 2004. På grund af overskridelsen af den nationale kvote skyldte de italienske mælkeproducenter, der har ansvaret for overskridelsen, EU's budget 227,88 mio. EUR for perioden 2002/03.

Af dette beløb er 54,95 mio. EUR blevet betalt til EU's budget, heraf 1,19 mio. inden for rammerne af afdragsordningen af 2009 og 53,76 mio. EUR uden for ordningen.

47,48 mio. EUR er erklæret tabt, enten ved en retsafgørelse eller som følge af, at den skyldige producent er gået konkurs.

Pr. 31. december 2012 skyldte mælkeproducenterne stadig EU's budget 125,45 mio. EUR i tillægsafgift for perioden 2002/03. Af dette beløb henhører 5,04 mio. EUR under afdragsordningen af 2009.

Skyldige afgifter, der hverken er omfattet af afdragsordningen af 2003 eller ordningen for tilbagebetaling af 2009

At afdragsordningen af 2003 og ordningen for tilbagebetaling af 2009 (med en rente svarende til en referencerente for EU forhøjet med flere procentpoint) kun udnyttes i ringe omfang, når de omfattede afgifter tages i betragtning, er allerede blevet omtalt.

Det samlede afgiftsbeløb, der skal inddrives for perioden fra 1995/96 til 2008/09, andrager 2,264 mia. EUR. Af beløbet har Italien tilbagebetalt 455 mio. EUR mellem 2003 og 2012.

Af det resterende beløb, 1,808 mia. EUR:

- henhører en lille del (228 mio. EUR) under de afdragsordninger, som Italien indførte i 2003 og 2009, og som nogle afgiftspligtige mælkeproducenter anvendte
- blev 158 mio. EUR erklæret tabt som følge af producenters konkurs eller en annulation ved retten
- resterer 1,423 mia. EUR, som skyldes af producenter, der har nægtet at benytte sig af afdragsordningerne, og som i de fleste tilfælde har anfægtet tillægsafgiften ved italienske domstole.

Ca. 86 % af det samlede afgiftsbeløb, som stadig skyldes for perioden fra 1995/96 til 2008/09 (1,650 mia. EUR), er ikke omfattet af afdragsordningerne af 2003 og 2009.

I øvrigt beløber det samlede indbetalte afgiftsbeløb uden for afdragsordningerne sig indtil videre kun til 268,43 mio. EUR (ud af det oprindelige samlede skyldige afgiftsbeløb på 1,8 mia. EUR). Ifølge de italienske myndigheders rapport er denne andel så ekstremt lille, fordi et stort antal afgiftspligtige producenter har rejst en række søgsmål og opnået, at tilbagesøgningen suspenderes.

Kommissionen har i sine tidligere vurderingsrapporter til Rådet givet udtryk for, at Italiens årlige rapporter specifikt bør omhandle de verserende retssager og indeholde detaljerede oplysninger, som bekræfter modtagelsen af betalinger fra de producenter, der har tabt deres retssager. Uden sådanne oplysninger kunne Kommissionen ikke på korrekt vis føre ordentligt tilsyn med, hvilke fremskridt der gøres med at inddrive den del af afgiften, der ikke er omfattet af afdragsordningen.

Kommissionen sætter pris på oplysningerne i de italienske myndigheders rapport om det niende afdrag, hvad angår den nuværende generelle situation vedrørende inddrivelsen af afgiften inden for rammerne af afdragsordningen.

Imidlertid viser de tal, som de italienske myndigheder har fremsendt, at der stort set ikke er sket fremskridt med at inddrive de beløb, der ikke henhører under afdragsordningerne. Særlig er der ikke sket fremskridt af betydning med inddrivelsen af eksigible beløb, som aldrig har været anfægtet, men er blevet stadfæstet af domstolen, eller som stadig er genstand for verserende retssager, men som endnu ikke er blevet suspenderet.

Pr. 31. december 2012 var der af disse eksigible beløb reelt inddrevet 130 mio. EUR, mens det resterende skyldige beløb andrager 790 mio. EUR.

For hele perioden fra 1995/96 til 2008/09 er der af de opkrævede og på nuværende tidspunkt eksigible beløb reelt indbetalt 22,5 %. For så vidt angår den periode, der er omfattet af Rådets beslutning, svarer det inddrevne beløb til 29 % af de beløb, der på nuværende tidspunkt er eksigible.

Blandt de eksigible beløb må der skelnes mellem:

- de beløb, der ikke er blevet anfægtet: af de 196,41 mio. EUR, som er eksigible, er de 130,38 mio. EUR inddrevet. Det svarer til en inddrivelsesgrad på 66 %
- de beløb, der er blevet anfægtet, men uden at retten har suspenderet inddrivelsen: af de 355,43 mio. EUR, som er eksigible, er kun 54,78 mio. EUR, dvs. 15 % inddrevet
- de beløb, som er blevet stadfæstet af retten: af de 468,37 mio. EUR, som er eksigible, er kun 44,68 mio. EUR, dvs. 9,5 % inddrevet.

Kommissionen understreger ikke blot, hvor sløjt det står til med inddrivelsen af de to første kategorier, men gør også opmærksom på, at selv af de beløb, som aldrig er blevet anfægtet og derfor kunne inddrives straks, mangler der fortsat at blive inddrevet 66 mio. EUR. Hvad angår de skyldige afgiftsbeløb for perioden fra 1995/96 til 2001/02, indebærer det, at 21 mio. EUR efter 10 år endnu ikke er blevet inddraget.

Kommissionen beklager dybt, at det går så langsomt frem med inddrivelsen af den del af afgiften, der ikke er omfattet af afdragsordningen af 2003 og ordningen for tilbagebetaling af 2009.

Kommissionen har løbende holdt et vågent øje med inddrivelsesprocessen i Italien, især inddrivelsen af afgifter, som ikke er omfattet af afdragsordningen. Kommissionen har ved flere lejligheder fremsat bemærkninger (herunder negative bemærkninger) over for de italienske myndigheder og bedt om udførlige oplysninger om forskellige aspekter vedrørende inddrivelsen af mælkeafgiften.

Trods gentagne anmodninger fra Kommissionens side har de italienske myndigheder endnu ikke inddrevet størstedelen af de skyldige afgifter.

Den 20. juni 2013 anmodede Kommissionen i medfør af artikel 258 i TEUF Italien om fremsætte bemærkninger til utilstrækkeligheden af de foranstaltninger, der skal afbøde manglerne i inddrivelsen af tillægsafgiften for perioden fra 1995 til 2009.

Konklusion

Kommissionen finder, at for så vidt betingelserne for anvendelse af den afdragsordning, som Rådet godkendte i 2003, er overholdt, vidner de fremskridt, som de italienske myndigheder har gjort med inddrivelsen af de beløb, som de producenter, der har valgt at indgå i afdragsordning for perioden 1995/96 – 2001/02, skylder i form af tillægsafgifter, om en tilfredsstillende forvaltning af denne ordning.

For så vidt angår de beløb, der ikke er omfattet af afdragsordningerne, har Kommissionen i sine vurderingsrapporter til Rådet allerede i 2010, 2011, 2012 og 2013, og derefter i åbningsskrivelsen til Italien af 20. juni 2013, erklæret sig utilfreds med, at der ikke sker fremskridt af betydning med at inddrive mælkeafgiften.

Kommissionen noterer sig, at Italien har taget administrative skridt til at inddrive støtte, som Kommissionen i afgørelse C(2013) 4046 final af 17. juli 2013 har erklæret for uforenelig.

De oplysninger, som de italienske myndigheder har fremlagt i deres rapport om det niende afdrag, viser imidlertid, at der ikke er sket de store fremskridt med hensyn til reel inddrivelse af den afgift, som ikke er omfattet af afdragsordningen. På grund af størrelsen af de ubetalte afgiftsbeløb og varigheden af den situation, hvor de ubetalte beløb ikke inddrives, må det konkluderes, at effektiviteten og funktionsdygtigheden af EU-lovgivningen langt fra har været

sikret, hvorfor Kommissionen har indledt en overtrædelsesprocedure i medfør af artikel 258 i TEUF.